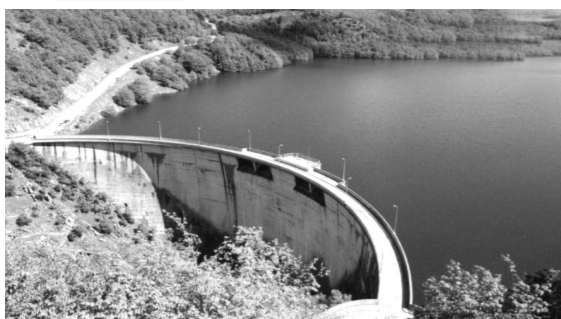

ΠΑΡΩΡΜΕΝΟ
ΤΕΛΟΣ
Τοχ. Γραφείο
ΚΕΜΠΑ
Αριθμός αδείας
85

ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ

ΕΔΡΑ:
ΣΑΤΩΒΡΙΑΝΔΟΥ 29
10431 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ: 210 5243955
ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ ΑΠΟ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΜΗΝΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΕΣΣΕΝΙΚΟΛΙΤΩΝ ΑΘΗΝΑΣ

Κωδ. 3028 Έτος 35ο Μάιος 2012 Αριθμός φύλλου 400 Ίδρυτής - Εκδότης: Σύλλογος Μεσσηνολιτών Αθήνας

Ένωση Μεσσηνολιτών Αθηνών

Αγαπητά μέλη και φίλοι της Εννώσεώς μας, σας προσκαλούμε στην εκδήλωση που διοργανώνουμε στις 27 Ιουνίου 2012, ημέρα Τετάρτη, στο Roof Garden του Ξενοδοχείου "ΑΜΑΛΙΑ" (Λ. Αμαλίας 10 στο Σύνταγμα) στις 7:00 το απόγευμα για καφέ, τσάι και πολύ καλή κουβεντούλα με θέα το Βασιλικό κήπο, την Ακρόπολη και το Λυκαβηττό.
Τιμή πρόσκλησης: 10€/άτομο.
Περιλαμβάνει: Μπόμενς 2 ειδών, τυροπιτάκια, βουτήματα, κέικ, καφές, τσάι, χυμός.
Τηλ. επικοινωνίας: Κουτσιά Πατρά 6973296987, Κάτσιανος Η. Κων/νος 6944552749, Καρβούνης Χρυσόστομος 6977686749.

Μία ιστορία από τα παλιά ...

Οι αναμνήσεις είναι η αλήθεια, ότι είναι η πιο γλυκιά παρέα μας, είτε είναι παλιές, ή όμορφες, και ιδίως όταν περάσουν τα χρόνια μας, μας συντροφεύουν. Είναι ολόκληρη η ζωή μας. Ένα περιστατικό των δικών μου αναμνήσεων των νεανικών μου χρόνων, ήλθε στο μυαλό μου σήμερα.

Ήταν 5/1/1950, και είμαστε μια όμορφη παρέα γεμάτη ζωντάνια και χαρά, και αποφασίσαμε να πούμε τα κάλαντα και να συνεχίσουμε το έθιμο των ροκαντζαριών, που σημαίνει ότι μ' αυτό διώχνουμε τα δαιμόνια του κακού, ακούγοντας τα κουδούνια, κι εμάς μεταμφιεσμένους να τραγουδάμε τα κάλαντα στις γειτονιές. Χαρούμενοι οι συγχωριανοί μας, περίμεναν στις πόρτες τους και στα μπαλκόνια, να χροιάσουν κι αυτοί και να χαρούν μαζί μας.

Στο μπαλκόνι του Γεώργιου Κατσάκου, είχαν συγκεντρωθεί πολλές κοπέλες, για να μας δουν. Εγώ ήμουν ντυμένος γαμπρός, και ο Μιχάλης Βασιλάκος νύφη. Κι επάνω στο «Εδώ τα σπίατα τα ψηλά, τα μαρμαροχτισμένα...» υποχώρησαν τα κάγκελα που στηρίζονταν οι κοπέλες, και η Κατίνα Παπαναστασίου βρέθηκε στο κενό, και εντυχώς άπλωσα τα χέρια μου, δεν την κρέατησα, όμως κατάφερα να κόψω τη φόρα ώστε να μην χτυπήσει. Επεκράτησε για λίγο τρομάρα, φόβος, αγωνία, αλλά εντυχώς ήταν όλοι καλά.

Γρήγορα όλα ξεπεράστηκαν, ακόμα και η ντροπή της Κατίνας, που άθελά της μας πρόσφερε ευχάριστες αποκαλύψεις, και συνεχίσαμε εκείνη τη βραδιά όλοι μαζί το γλέντι, και το έθιμο εντυχώς δεν μετατράπηκε σε τραγωδία. Τα ροκαντζάρια θα ζούνε, πάντα όλα μπαλκόνια και αν πέσουν γιατί τα έθιμα βαστούν γερά, από χρόνια και όσο ζούμε θα ζούμε πάντα και οι παραδόσεις της πατρίδας μας. Πιο κάτω αναφέρω τα ονόματα των φίλων και συγχωριανών μου που ζήτησα το περιστατικό αυτό, ως ανάμνηση των όμορφων χρόνων που ζήσαμε ως νέοι, Μιχάλης Βασιλάκος, Αναστάσιος Καλλιάς του Χρήστου, Γεώργιος Βασιλάκος, Γεώργιος Καπέκας, Σωτήριος Μανώλης, Χρυσόστομος Ποδηματάς και ίσως κι άλλοι που αυτή τη στιγμή μου διαφεύγουν. Είχαμε όταν τα διαβάζουν να χαρούν και να θυμηθούν τα ξένοιαστα χρόνια της νότης μας. Και είχαμε να είναι όλοι καλά και με υγεία, και αυτοί που έχουν φύγει από τη ζωή να είναι καλά εκεί που είναι, και να τους θυμάστε με αγάπη.

Λεωνίδας Πετ. Μαλαμίτσας

ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΜΝΗΜΕΣ

«12 Απριλίου 1947»

Μια εμφύλια διαμάχη στις βουνοκορφές της «Νιάλας» των Αγραφών. Σ' αυτή τη συμφωρά ήταν παρόντες και Μεσσηνολίτες.

Της Νέλλης Τσαγανού-Παναγοπούλου
Καθηγήτριας Φιλολόγου

Νιάλα: άγρια βουνοκορφή των Αγραφών με τεράστιο μεγαλείο

Θεωρώ σημαντικό να αναφερθώ στον αδελφοκτόνο σπαραγμό του 1947 γιατί το παρελθόν μας διδάσκει και είναι πολύ χρήσιμο προκειμένου να χαράξουμε την πορεία του μέλλοντος. Είναι αλήθεια ότι η περιοχή της Καρδίτσας βρέθηκε στο επίκεντρο δραματικών εξελίξεων του πολέμου του 1940, της Κατοχής, της Αντίστασης και του Εμφυλίου. Ο Εμφύλιος πόλεμος (1946-1949) διήρκεσε 3 ολόκληρα χρόνια με το αδελφικό αίμα να χύνεται αλόγιστα. Πάνω στη Νιάλα (αυγένας υψόμετρο 2016 μέτρα) μπροστά στη μαγιά της φύσης για μια μόνο νύχτα, την 12η Απριλίου του 1947, αδελφόθηκαν μονάδες του Κυβερνητικού στρατού με μονάδες του Δημοκρατικού στρατού (ανταρτών). Η ηγεσία του Κυβερνητικού στρατού στις αρχές του 1947 κατέστρωσε σχέδιο το οποίο προέβλεπε μια σειρά από συνδυασμένες επιχειρήσεις του στρατού ξηράς, της αεροπορίας, του πυροβολικού, μιας δύναμης 130.000 χιλ. ανδρών που ξεκίνησε από διαφορετικές αφετηρίες (Καρπενήσι, Άρτα, Αργίτιο, Καρδίτσα) με κατεύθυνση τον ορεινό όγκο των Αγραφών, όπου δρούσαν αντάρτικες δυνάμεις, με στόχο να εγκλωβίσουν και να συντρίψουν τα τμήματα του δημοκρατικού στρατού (των ανταρτών).

Στα Βαργαριανά Εφρτανιάς μεγάλες κυβερνητικές δυνάμεις απέκλεισαν τις κύριες διαβάσεις διαφυγής για εκατοντάδες δημοκρατικές δυνάμεις, οι οποίες παρά τη δύναμη των αντιπάλων τους αμύνονταν με επιτυχία. Σε πολλές περιπτώσεις υποχωρούσαν και μετά από εξαντλητικές πορείες κατόρθωναν να βρισκόταν στα νότια του αντιπάλου τους, καταφερόντας αφηνιαστικά πλήγματα. Ένα τάγμα του Δημοκρατικού στρατού με καπετάνιο το Σοφιανό και με γυναικόπαδα κνημημένα κι αυτά από τα εμφύλια μίση και πάθη αποφάσισε στις 12 Απριλίου να εγκαταλείψει το χωριό Βαργαριανά, να περάσει τον αυχένα της Νιάλας, γιατί ήταν η μόνη φύλα διεξόδου και να ενωθεί με τα άλλα στρατιωτικά αντάρτικα τμήματα.

Μαύρα σύννεφα όμως σκέπαζαν τον ουρανό, το κρύο δυνάμωνε, τρεις λόχοι ξεκίνησαν με τα γυναικόπαδα τοποθετημένα μεταξύ δεύτερου και τρίτου λόχου για καλύτερη προστασία. Η ομίχλη κάλυπτε τις χαράδρες των βουνοκορφών και ψιλόβρεχε. Η αίσθηση ότι βάδιζαν σε χώρο, όπου κυριαρχούσαν τα δικά τους στρατιωτικά τμήματα τους έδινε δύναμη να υπομείνουν τις πρωτοφανείς καιρικές συνθήκες. Σε λίγο ξέσπασε χιονοθύελλα, το χιόνι έπεφτε πυκνό, ο αέρας λυσομανούσε και η φάλαγγα σιγά σιγά έχανε τη συνοχή. Ζώα γκρεμίζονταν περνώντας τα δύσβατα μονοπάτια, γυναικίς, παιδιά αλλά και μαχητές που δεν είχαν βαριά ενδυμασία, χοντρά παπούτσια κατάλληλα για εκείνες τις δύσκολες καιρικές συνθήκες άρχιζαν να ξεπαγιάζουν και να πέφτουν καταγής, οι περισσότεροι νεκροί. Αυτός που είναι στα πρόθυρα ξεπαιγιάματος αισθάνεται ένα ελαφρό πόνο στα μηλίγγια του, τον καταλαμβάνει υπνηλία και στη συνέχεια πέφτει νεκρός, τονίζουν οι ειδικοί. Οι πιο ανθεκτικοί προσπαθούσαν να συνεχίσουν όσους μπορούσαν, να τους βοηθήσουν.

Κατά τα μεσάνυχτα μετά από πολλές απώλειες και δεινοπαθήματα φρικτά ένα τμήμα έφτασε ακριβώς στη βουνοκορφή και έπεσαν μάλιστα πάνω στις σκηνές του Κυβερνητικού στρατού. Μερικοί μαχητές-αντάρτες τόλμησαν και μπήκαν στα αντίσκηνα των στρατιωτών κι εκείνοι έκαναν τόπο να χωρέσουν όλοι. Το μίσος, η έχθρα που τους χωρίζε ως εκείνη τη στιγμή λιγότεσε κι αδελφωμένοι κάτω από τα άσχημα καιρικά φαινόμενα πέρασαν τη νύχτα κι απέφυγαν το ξεπάγιασμα. Οι στρατιώτες μοίρασαν την κουραμάνα τους, τις σταφίδες τους, τις κονσέρβες τους, το κονιάκ με τους απόρρομους επισκέπτες της βραδιάς εκείνης. Έξω μανόταν η θύελλα, μέσα όμως στις σκηνές οι αντίπαλοι έζησαν σκηνές θαλπωρής, διαλόγου, ανθρωπισμού. Όλοι συμφωνούσαν ότι το σαράκι της διχόνοιας έπρεπε να εξοντωθεί. Αυτό το γεγονός αντίπαλες στρατιωτικές δυνάμεις αλληλομισούμενες να ξενητήσουν αδελφωμένες μέσα στα ίδια στέγαστρα ήταν ιστορικά πρωτόγνωρο. Οι καρδιές τους ζεστάθηκαν και νίκησαν το μίσος. Μετά όμως άλλαξε το σκηνικό.

σελ.4

ΤΟ ΝΑΥΑΓΙΟ ΤΩΝ ΑΝΤΙΚΥΘΗΡΩΝ

ΤΟ ΠΛΟΙΟ - ΟΙ ΘΗΣΑΥΡΟΙ - Ο ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΣ

Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο - Απρίλιος 2012 - Απρίλιος 2013

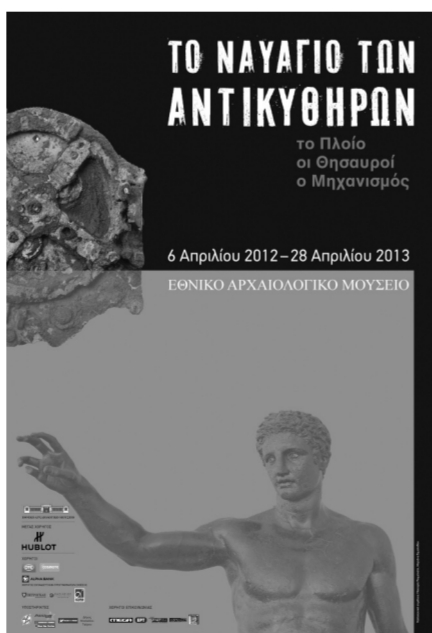
Στη νέα περιοδική έκθεση του Εθνικού Αρχαιολογικού Μουσείου παρουσιάζεται για πρώτη φορά το σύνολο των αρχαιοτήτων, οι οποίες ανελκύστηκαν κατά τα έτη 1900-1901 και 1976 από το περιβήμον Νανάγιο των Αντικυθήρων. Κατά την πρώτη φάση (1900-1901) η επιχείρηση πραγματοποιήθηκε από σφουγγαράδες της Σύμης με τη συνδρομή πλοίων του Βασιλικού Ναυτικού, εγκαινιάζοντας έτσι την ενάλια αρχαιολογία στην Ελλάδα. Οι έρευνες του 1976 διενεργήθηκαν από την Αρχαιολογική Υπηρεσία με τη συνδρομή του ωκεανογραφικού πλοίου του J.Y. Cousteau «Καλιανώ».

Εθνικού Αρχείου Μνημείων του Υπουργείου Πολιτισμού και Τουρισμού, ρίχνουν φως στις δυσκολίες ανέλκυσής του ναυαγίου, η οποία αποτέλεσε παγκοσμίως την πρώτη ενάλια έρευνα.

ΤΟ ΠΛΟΙΟ ΚΑΙ ΟΙ ΘΗΣΑΥΡΟΙ

Το πλοίο ναυάγησε περίπου στο 60-50 π.Χ., εποχή που το θαλάσσιο εμπόριο και οι μεταφορές έργων τέχνης από την Ανατολική Μεσόγειο στην Ιταλία είχαν κορυφωθεί, ενώ το φορτίο του πλοίου χρονολογείται από τον 4ο έως και τον 1ο αι. π. Χ.

Το πλοίο ήταν φορτηγό, εκτιμώμενης χωρητικότητας 300 τόνων και κατευθυνόταν προς την Ιταλία. Μαρμάρινα και χάλκινα αγάλματα, πολυτελή γυάλινα σκεύη, πλήθος κεραμικών αγγείων και χάλκινες κλίβες συνιστούσαν τον κύριο όγκο του φορτίου του. Μαζί με αυτά, ο πολύτιμος «Μηχανισμός των Αντικυθήρων», εξακολουθεί έως και σήμερα να εμπλουτίζει τις γνώσεις μας για την αρχαία ελληνική τεχνολογία και αστρονομία. Τα αντικείμενα

που ανασύρθηκαν από το ναυάγιο μαρτυρούν τις αισθητικές προτιμήσεις των παραγγελιοδοτών ή υποψήφιων αγοραστών, αλλά πρωτίστως αντικατοπτρίζουν το νέο ιστορικό φαινόμενο της εμπορίας έργων τέχνης, της πρώτης στην ιστορία του Δυτικού πολιτισμού.

Ο ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΣ

Ο Μηχανισμός των Αντικυθήρων, δημιούργημα του β' μισού του 2ου αι. π.Χ., περιλαμβάνει οδοντωτούς τροχούς, κλίμακες, άξονες και δείκτες. Οι επιγραφές στις επιφάνειες του Μηχανισμού σχετίζονται με αστρονομικούς και ημερολογιακούς υπολογισμούς, ενώ οι επιγραφές στον προστάτευαν αποφορούν στις οδηγίες χρήσεις του οργάνου. Είναι ο αρχαιότερος πολυσύνθετος αστρονομικός φορητός υπολογιστής με τον οποίο προσδιοριζόταν οι θέσεις του Ήλιου, της Σελήνης, και πιθανότατα των πέντε γνωστών κατά την αρχαιότητα πλανητών. Επίσης, χρησιμοποιείτο για την πρόβλεψη των εκλείψεων του Ήλιου και της Σελήνης, για την τήρηση ενός πολυτεούς ημερολογίου με μεγάλη ακρίβεια, καθώς και για την πρόβλεψη του χρόνου τέλεσης των Πανελληνίων Αγών (στην Ολυμπία, τη Νεμέα, στην Ισθμία, τους Δελφούς και τη Δωδώνη).

• **Χορηγός**
Χορηγός έκθεσης & καταλόγου: Ωρολογιοποιία HUBLOT OTE-COSMOTE
Χορηγός εκπαιδευτικού προγράμματος: ALPHA BANK Υποστηρικτές της έκθεσης Attica Group, Blue Star Ferries-SUPERFAST FERRIES. Διεθνής Αερολιμένας Αθηνών, Ελ. Βενιζέλος, ΠΕΤΡΟΓΚΚΑΣ, ΠΟΣΕΙΔΩΝΙΑ
Χορηγοί επικοινωνίας: MEGA, EPT

Διεύθυνση Εθνικού Αρχείου Μνημείων Υπουργείου Πολιτισμού και Τουρισμού
Νομισματικό Μουσείο
Εφορεία Εναλίων Αρχαιοτήτων

• Συμπληρωματικές δράσεις

Κατάλογος και οδηγός στην ελληνική και αγγλική γλώσσα καθώς και εκπαιδευτικό πρόγραμμα συνοδεύουν την έκθεση.

Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο Πατησίων 44, 10682 Αθήνα.
E-mail: eam@culture.gr
www.namuseum.gr
Λεζάντες φωτογραφιών

1. EAM 23723. Γυάλινη φιάλη (1ος αι. π.Χ.)
2. EAM Χρ. 1646, Χρ. 1579. Ζεύγος χρυσών ενωτίων (2ος-1ος αι. π.Χ.)
3. EAM X 15087. Ο Μηχανισμός των Αντικυθήρων (2ος αι. π.Χ.)

(όπου EAM = Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο)

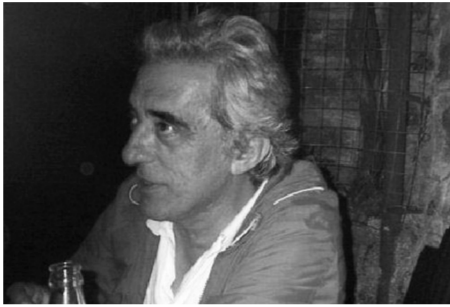
Σ' ένα φίλο που έφυγε

(Αλέξανδρος Ζούκας)

Της Ρέας Σταθοπούλου

Ο Αλέξανδρος είναι ένας από τους καλούς φίλους που γνωρίσαμε μέσα από τον κοινό πόνο, ένα από τα κέρδη της μακροχρόνιας αρρώστιας – να, υπάρχουν και οφέλη από τον καρκίνο. Αν και η γνωριμία μας υπήρξε σύντομη, η έντονη προσωπικότητα και ο διεισδυτικός στοχασμός του την έκαναν πολύ ουσιαστική, έτσι ώστε να τον θεωρούμε δικό μας άνθρωπο.

Σε ηλικία δώδεκα ετών έχασε τη μητέρα του, κι αργότερα τον πατέρα του και τις γιαγιάδες, όλους από την ίδια αρρώστια και όταν ο ίδιος «κάβουρας» δάγκωσε και τον ίδιο, είπε: «Όχι, αυτή τη φορά, όχι!» και το πάλεψε. Όμως, στον «εμφύλιο πόλεμο», όπως έλεγε ο ίδιος, που είχε ξεσπάσει μέσα του, τα γερά του κίτταρα νικηθήκαν από τα αρρωστημένα αδέρφια τους, κι έτσι πριν την Ανάσταση έφυγε από κοντά μας. Ο Αλέκος είχε πολλές γνώσεις, πολλά ενδιαφέροντα κι είχε ασχοληθεί με το δημοτικό τραγούδι, επιδιώκοντας να αναστήσει και να διατηρήσει την παραδοσιακή μουσική της ιδιαίτερης πατρίδας του. Τον αποχαιρετούμε, λοιπόν, με τον «Αμάραντο», ένα τραγούδι, το οποίο άλλοι θεωρούν του χορού και του γλεντιού κι άλλοι ερωτικό, ενώ εκείνος μας έμαθε πως είναι τραγούδι της ξενιτιάς. Κι αυτό γιατί, όπως γράφει στο εκτεταμένο του σημείωμα το οποίο περιέχεται στο δίσκο «Τραγούδια της Νεβρόπολης» (Επιμέλεια – Κείμενα: Αλέξανδρος Ζούκας) του Αναπτυξιακού Συνδέσμου Λίμνης Πλαστήρα, εκτός από τους γνωστούς στίχους, υπάρχουν κι άλλοι, οι οποίοι παραλείπονται συνήθως από τους εκτελεστές.

Ο Αλέξανδρος Ζούκας

Η γνωστή μορφή του τραγουδιού είναι η παρακάτω:

Α για δε- καλέ για δε – ορέ για δέστε τον, τον αμάραντο για δέστε τον αμάραντο σε τι βονού φντρώνει, καλέ.

Α φντρώ – καλέ φντρώ – αχ φντρώνει μες, μες τα δύσβατα φντρώνει μες τα δύσβατα στις πέτρες τα λιθάρια, καλέ.

Α ποτέ – καλέ ποτέ – αχ ποτέ του δε, ορέ δεν ποτίζεται ποτέ του δεν ποτίζεται μα δεν κορφολογιέται, καλέ.

Α τον τρων – καλέ τον τρων – τον τρων τα λάφια και ψοφούν αχ τον τρων τα λάφια και ψοφούν τα' αρκούδια κι ημερεύουν, καλέ.

Στο κείμενο του, όμως, ο Αλέξανδρος Ζούκας, σημειώνει πως σε μια ολοκληρωμένη παραλλαγή του 1891, από την Ήπειρο, το τραγούδι φαίνεται να έχει τους παρακάτω στίχους:

Ποιος είδε τον αμάραντο σε τι ραδιό φντρώνει δίχως νερό ποτίζεται, δίχως αέρο' αζαίνει, με τον ηλιό ποτίζεται, με το φεγγάρο' αζαίνει.

Τον τρων τα λάφια και ψοφούν, τα' αρκούδια κι ημερεύουν τον τρων τα λάφια πρόβατα κι αλημονούν τα' αρνά τους.

Να τούχε φάει κι η μάνα μου, μη μίχε κάμ'εμένα, σα μ'έκαμε, τι μ'ήθελε, σα μ'έχει τι με θέλει;

Η ξενιτιά με χαιρείται, τα έρημα τα ξένα.

Στην ολοκληρωμένη, δηλαδή, εκδοχή, ο ξενιτεμένος, καταριέται τη στιγμή που γεννήθηκε, αφού η ζωή του επιφύλαξε τέτοια σκληρή δοκιμασία.

Μετά από σκληρή δοκιμασία έφυγε κι ο φίλος μας. Του ευχόμαστε καλό κατενύδιο. Κι αν οι νεκροί πίνουν από «της Αημοσιάς την χρουσταλλένια βούση» για να ξεχάσουν τους ζωντανούς, εμείς εδώ ούτε που θ' αγγίζουμε τον αμάραντο, θα τον τραγουδάμε μόνο, για να θυμόμαστε πάντα τον Αλέξανδρο.

Η ΚΑΛΥΒΑ ΣΤΑ ΑΔΑΜΕΪΚΑ

Γράφει ο Κωνσταντίνος Ηλία Κάτσιανος

Ήταν τέλος Ιουνίου, όταν κλείσαν τα σχολεία.

Ένα μεσημέρι ο Αντώνης ο Ζωγράφας, μου λέει να πάμε στα Αδαμείκα, να φτιάξουμε μια καλύβα.

–Τώρα θα κοιμάται η μανιά μου, μου λέει, και δεν θα μας κυνηγάει.

Πήγαμε από κάτω από τα Σπανείκα, για να μην μας καταλάβει. Ανεβήκαμε φράχτες, κατεβήκαμε ρέματα. Ούτε γω θυμάμαι, πόσα εμπόδια βρήκαμε μέχρι να φτάσουμε.

Όταν φτάσαμε, αρχίσαμε να μαζώνουμε ξύλα. Θέλαμε τέσσερα παλούκια και κάνα δυό τσίγκια. Βρήκαμε τα παλούκια, τα στήσαμε και μετά ψάχναμε για τσίγκια. Ξεσκεπάσαμε το κοτέσο, τα πήραμε και τα βάλαμε πάνω στην καλύβα.

Όλα αυτά, περιττό να σας πω, ότι γινόντουσαν με μεγάλη ησυχία, ούτε άχνα δεν βγάζαμε, για να μη μας πάρει είδηση η γιαγιά η Αδάμια.

Όταν την τελειώσαμε, μπήκαμε μέσα και καθόμασταν και τις μετρούσαμε, αν μεγαλώσανε.

Κάποια στιγμή, μέσα στην ησυχία που επικρατούσε, απότομα σκοτειδίασε ντιπ, σαν να νύχτωσε.

–Ορέ, λέει ο Αντώνης, πότε νύχτωσε κιόλας ???

Όσοι να τελειώσει την κουβέντα, ακούμε πάνω στα τσίγκια, μπαμ, μπουμ...

–Ορέ, μας πήρε είδηση η παλιόγρια, λέει ο Αντώνης.

Οι χτύποι όλο και δυναμώναν και γινόνταν περισσότεροι.

–Που τις βρήκε τόσες πέτρες ?? Αναρωτιέται ο Αντώνης.

Ο πετροπόλεμος συνεχίζεται.

Κάποια στιγμή λέω εγώ=

–Ορέ Αντώνη, δεν είναι πέτρες αυτές, τήρα τι γίνεται έξω !! Γιόμισε ο τόπος από άσπρες κουκίσες.

– Καλά λες, λέει ο Αντώνης. Σα γλειφιτζούρια είναι!!

Όσοι κόπασε ο πετροπόλεμος, βγήκαμε έξω από την καλύβα και θαμάξαμε.

Πρώτη φορά βλέπαμε τόσα γλειφιτζούρια.

Όταν ξεθαρρέψαμε, αρχίσαμε να τα γλύφουμε.

Περιττό να σας πω, ότι το καταυχαριστήθηκαν. Εγώ έβαλα και στις τσέπες μου, να πάω στην γιαγιά μου, να την καλοπιάσω, να μην μαρτυρήσει στον πατέρα μου, ότι δεν κοιμήθηκα το μεσημέρι. Όσοι να πάω σπίτι, αυτά λειώσανε και μου κάναν ντιπ λούτσα και το πανταλόνι μ και τα ποδάρια μ.

Αυτά ήταν τα παιχνίδια μας, εκείνα τα δύσκολα αλλά όμορφα χρόνια!!

ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΙΟΥΝΙΟ

Γράφει ο Κωνσταντίνος Ηλία Κάτσιανος

-Από την αρχή του θεριστή, του δρεπανιού μας η γιορτή.

-Από το θέρος στις ελιές, δεν απολείπουν οι δουλειές.

-Θέρος, τρύγος, πόλεμος... και στο αλώνισμα χαρές.

-Θέρος, τρύγος, πόλεμος, στασιό δεν έχουν (Δηλ. δεν επιτρέπουν ξεκούραση μέχρι να τελειώσουν).

-Μάρτης έβρεχε, θεριστής εχαιρόνταν.

-Μη σε γελάσει ο βάτραχος και το χελιδονάκι, αν δε λαλήσει ο τζιτζίκας δεν είν' καλοκαίρακι.

-Τον Ιούνιο αφήνουν το δρεπάνι και σπέρνουν το ρεπάνι.

Ο Μεσενικόλας θα λάμπει πάντοτε!

Ο Μεσενικόλας έλαμπε, λάμπει και θα λάμπει στο διηνεκές, κι αυτό δεν είναι μόνο λόγια που πρωτάκουσα από τον ασίμνηστο Παναγιώτη Ποδημάτα, τον πάλε ποτέ γραμματέα μας, αλλά γεγονότα που έζησα και σκέφθηκα να τα κάνω γραπτά.

Αρχίζω λοιπόν: Ήταν περίπου Φεβρουάριος του 1971, βρίσκομαι στην Καρδίτσα για φροντιστήρια για το πανεπιστήμιο, και μένω στο σπίτι του θείου μου Παναγιώτη Τσιγάρα, ο οποίος έμενε βέβαια στα Τρίκαλα αλλά συχνά ερχόταν και στην Καρδίτσα. Κάποια μέρα λοιπόν ο θείος μου αρρώστησε και ειδοποίησε, ποιόν άλλον, τον επίσης ασίμνηστο Γιάννη Γακίόπουλο να έλθει στο σπίτι να τον εξετάσει. Πράγματι το βραδάκι ήλθε και τον εξέτασε. Φευγόντας του λέει ο θείος μου: Γιάννη γράψε στο βιβλιόριό μου ασθενοειας μια επίσκεψη κατ' οίκον (ήταν συνταξιούχος αστυνομικός, όπως θα θυμούνται οι παλαιότεροι). Ο Γιάννης του απαντά: άσε Παναγιώτη δεν χρειάζεται. Ο θείος μου επιμένει: Γιάννη δικαιούσαι να γράψεις την επίσκεψη και να την πληρωθείς. Ο ασίμνηστος όμως άνθρωπος και επιστήμονας Γιάννης Γακίόπουλος είπε πριν φύγει: Παναγιώτη δεν πειράζει, περαστικά σου, και έφυγε. Περιττό να πω πως όταν αρρώστανα στα μαθητικά μου χρόνια και πήγαινα στον Γακίόπουλο, ποτέ δεν μου πήρε για επίσκεψη ούτε μια δραχμή, όπως τόσο και τόσο κόσμο άλλωστε.

Ανέφερα παραπάνω πως κατέβηκα για φροντιστήρια στην Καρδίτσα. Φροντιστήριο για τα μαθηματικά πήγαινα στον εξάιρετο μαθηματικό και άνθρωπο, στον χωριανό μας Αχιλλέα Παλαιοκαρίτη. Του οφείλω πολλά για τις γνώσεις που απέκτησα και τις επιτυχίες μου στη ζωή, αλλά θα πρέπει να ομολογήσω ότι ποτέ δεν μου πήρε ούτε μια δραχμή για ότι έκανε για μένα. Αχιλλέα σ' ευχαριστώ πολύ.

Τον Μάιο του 2006 η μεγάλη μου κόρη βρίσκεται στην Αλεξανδρούπολη, στο τέταρτο έτος σπουδών για νηπιαγωγός, και χρειάζεται μια τυπική ιατρική εξέταση, την οποία θα προσκόμιζε στο πανεπιστήμιό της. Πήγε στο πανεπιστημιακό νοσοκομείο Αλεξανδρουπόλεως, όπου της είπαν ότι αυτή η εξέταση θα μπορούσε να γίνει ... τον Σεπτέμβριο! Βλέπετε τίποτα δεν αλλάζει στην

Ελλάδα, πόσο μάλλον στο σύστημα υγείας. Πάνω στην απελπισία της μου τηλεφώνησε για να μου πει τον πόνο της. Της είπα κλείσε και θα σου πάρω σε λίγο. Αμέσως τηλεφώνησα στον χωριανό μας Ηλία Θώδη, τότε, αν θυμάμαι καλά, αναπληρωτής καθηγητής νεφρολογίας στο Πανεπιστήμιο Αλεξανδρουπόλεως, για να ζητήσω τη βοήθειά του. Αποτέλεσμα, η εξέταση έγινε την επόμενη μέρα το πρωί. Η κόρη μου έπεσε από τα σύννεφα. Ηλία σ' ευχαριστώ πολύ.

Πριν λίγες μέρες, η δεύτερη κόρη μου που σπουδάζει στη Θεσσαλονίκη χρειάστηκε μια ιατρική γνωμάτευση. Της είπα να πάει στον χωριανό μας Ανδρέα Ζαρκαδούλα που κατά σύμπτωση το ιατρείο του βρίσκεται κοντά στο σπίτι της. Μετά την επίσκεψη μου τηλεφώνησε η κόρη μου για να μου πει ότι ο Ανδρέας δεν της πήρε χρήματα παρ' ότι του έδωσε το βιβλιόριο υγείας που είχε μαζί της για να κόψει μια απόδειξη. Της απήντησα ότι ο Ανδρέας έμενα δεν μου παίρνει χρήματα από το 1995 και εντεύθεν που ξεκίνησα ομοιοπαθητική μαζί του. Ναι, από το 1995 ανελλιπώς μέχρι σήμερα ο Ανδρέας δεν μου πήρε ποτέ χρήματα, ούτε για μένα αλλά ούτε και για τη γυναίκα μου και τις δύο μου κόρες που κατά περιόδους τον επισκέφθηκαν. Για να δώσω όμως μια σφαιρική εικόνα περί ομοιοπαθητικής ιατρικής θα πρέπει να πω ότι από τη στιγμή που ασπάξασαι την ομοιοπαθητική και ξεκινάς τη θεραπεία της δένεσαι με τον ομοιοπαθητικό γιατρό σου, ο οποίος γνωρίζει το ιστορικό σου, γνωρίζει τον χαρακτήρα σου και τον συναισθηματικό σου τομέα, στοιχεία απαραίτητα στην ομοιοπαθητική θεραπεία, και θα πρέπει να τον συμβουλευέσαι για κάθε σου πρόβλημα που ήθελε προκύψει. Από το 1995 ούτε μια φορά δεν μου παρουσιάσθηκε ξανά ιγμορίτιδα, λόγω αλλεργικής ρινίτιδας που έχω, κι αυτό με την ανιδιοτελή βοήθεια του Ανδρέα. Ανδρέα σ' ευχαριστώ πολύ.

Ο Μεσενικόλας θα λάμπει πάντοτε.
Δράμα, 19/3/2012

Στέφανος Γκίκας
Δράμα

Ποίηση

Γιατρέ μου!

Από την **Μερόπη Θ. Μαλαμίτση**

Στην πόρτα του χειρουργείου... μπροστά στο κατώφλι... στέκεται... μια γιαγιά! Μ' ένα βλέμμα της... ντροπαλό... διστακτικό! Άραγε... τι να θέλει... να πει... για γιατρό!?

Το βλέμμα της... δείχνει... πως αγωνιά... και πως... δύσκολες στιγμές πια περνά! Να πει... να μην πει... Αυτό που θέλει απ' το γιατρό; Διστάζει... Δειλιάζει... Ντρέπεται γι' αυτό...

Εκείνος, βλέποντάς την την ρωτά! μ' ένα χαμόγελο – Τι θες γιαγιά; Και κείνη απαντά με βλέμμα ντροπαλό! -Μια παράκλησή μου... θέλω να σου πω!

-Γιατρέ μου... Σε παρακαλώ... θεριά! Μη και πεθάνω. Δώσ' μου την υγεία χαρές ζωής μη στερηθώ μα να τη χαρώ η καρδιά μου κτυπάει γι' αυτές κάθε λεπτό!

Η ζωή μας... είναι... πραγματικά έμορφη! Ξέρε το... αυτό! Να ζήσω, θέλω για αρκετό καιρό! είτε αργά – αργά στον χειρουργό γιατρό.

ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ

Μηνιαία Εφημερίδα

Εκδότης

Σύλλογος Μεσενικολών Αθηνών

Υπεύθυνος

σύμφωνα με τον νόμο

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ ΚΑΡΒΟΥΝΗΣ

Ψαρά 3-4-8, Αγ. Ελευθέριος Τ.Κ. 111 43

Τηλ. & Fax: 210 2289877

Κινητό: 6977686749

ΣΥΝΤΑΚΤΕΣ

Εκλεγμένη 6μελής επιτροπή

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΓΡΑΦΕΙΩΝ

Σατωβριάνδου 29-

7ος όροφος, 104 31 Αθήνα

Τηλ. 210 5243955

Σύλλογοι, Οργανισμοί: 20€, Ιδιώτες: 20€

Επιμέλεια - Παραγωγή

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

“Καλαυρία”

ΚΩΝ/ΝΟΣ ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΗΛ: 6847794 - 6845288 - FAX: 6842009

e-mail: calavria@acci.gr

Η Νεβρόπολη ενημερώνει

Γεννήσεις

Στις 7/3/2012 η **Κων/να Τσιομάκη**, σύζυγος του **Θεμιστοκλή Κουτσάκη** του **Στέργιου** και της **Μαρίας**, γέννησε στην Αθήνα ένα **υγιέστατο αγοράκι**. Στους ευτυχείς γονείς, παππούδες και γιαγιάδες ευχόμαστε να τους ζήσει και να το δουν όπως επιθυμούν.

Γάμοι

Το Σάββατο 12 Μαΐου έγιναν οι γάμοι του **Χάη Καρασιώτου**, γιου του **Ντίνου Βασ. Καρασιώτου** και της **Γλυκερίας**, εγγονού του **Βασίλη Καρασιώτου** και της **Γεωργίας**, μετά της **Αρετής Ζορμπά**, κόρης του **Μανώλη** και της **Στέλλας Ζορμπά**, στην εκκλησία Κοίμηση της Θεοτόκου στην Κουλάδα της Λάρισας. Μετά τα στέφανα δόθηκε δεξίωση προς τιμή των νεόνυμφων στο κέντρο "Pisina Club" της Λάρισας.

Τους ευχόμαστε να ζήσουν ευτυχισμένοι, χαρούμενοι και με πολλούς απογόνους. Στους ευτυχείς γονείς να τους ζήσουν, να τους χαίρονται και ότι άλλο επιθυμούν.

Άγγελος και Φοτεινή Ποδηματά.

Θάνατοι

Απεβίωσε στη Λάρισα, στις 12/4/2012 ο **Χρήστος Γεωργιάκης**, σύζυγος της συγχωριανής μας **Χαρίκλειας Μαλαμίτη**. Η νεκρώσιμη ακολουθία τελέστηκε στη Λάρισα.

Ευχόμαστε να είναι αιώνια η μνήμη του Χρήστου Γεωργιάκη.

◆ Απεβίωσε στις 27/4/2012 η συγχωριανή μας **Μαρία Σκαμαγκούλη**, ετών 85. Η νεκρώσιμη ακολουθία τελέστηκε στην εκκλησία του χωριού μας.

Μετά την τελετή η οικογένεια προσέφερε καφέ και φαγητό στην καφετέρια.

Ευχόμαστε να είναι αιώνια η μνήμη της **Μαρίας Σκαμαγκούλη**.

◆ Απεβίωσε στις 2/5/2012 η συγχωριανή μας **Αθηνά Στυλογιάννη**, ετών 97. Η νεκρώσιμη ακολουθία τελέστηκε στην εκκλησία του χωριού μας.

Μετά την τελετή η οικογένεια προσέφερε καφέ στην καφετέρια.

Ευχόμαστε να είναι αιώνια η μνήμη της **Αθηνάς Στυλογιάννη**.

◆ Απεβίωσε στις 26/5/2012 η συγχωριανή μας **Ουρανία Ποδηματά**, ετών 96. Η νεκρώσιμη ακολουθία τελέστηκε στην εκκλησία του χωριού μας.

Μετά την τελετή η οικογένεια προσέφερε καφέ και φαγητό στην καφετέρια.

Ευχόμαστε να είναι αιώνια η μνήμη της **Ουρανίας Ποδηματά**.

◆ Τραγικό θάνατο βρήκε η συγχωριανή μας **Σταυρούλα Πανάγου** το γένος **Γεωργίου Καπερώνη**, ετών 81, στον Άγιο Λαυρέντιο Πηλίου, όταν το βράδυ της Κυριακής 27/5/2012 άγνωστοι μπήκαν στο σπίτι της για να το διαρρήξουν και όταν ήρθαν αντιμέτωποι την ξυλοκόπησαν μέχρι θανάτου. Η κηδεία της έγινε την Τετάρτη 30/5/2012 στην εκκλησία του Αγίου Δημητρίου. Μετά την τελετή η οικογένεια προσέφερε καφέ στη μνήμη της. Στα αδέρφια, ανίψια και λοιπούς συγγενείς εκφράζουμε τα θερμά μας συλλυπητήρια, να είναι ελαφρύ το χόμα του Πηλίου που τη σκέπασε και να είναι αιώνια η μνήμη της **Σταυρούλας Πανάγου**.

Μνημόσυνα

◆ Την Κυριακή 5/5/2012 τελέστηκε 40ήμερο μνημόσυνο στην εκκλησία του χωριού μας, υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του συγχωριανού μας **Σωτηρίου Γκανούρη**. Μετά την τελετή προσφέρθηκε καφές και φαγητό από την οικογένεια στην καφετέρια.

Ευχόμαστε να είναι αιώνια η μνήμη του **Σωτηρίου Γκανούρη**.

◆ Την Κυριακή 13/5/2012 τελέστηκε 40ήμερο μνημόσυνο στην εκκλησία του χωριού μας, υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του συγχωριανού μας **Αλέκου Ζούκα**.

Μετά την τελετή προσφέρθηκε καφές από την οικογένεια στην καφετέρια.

Οι φίλοι και οι συνεργάτες του **Αλέκου** όλοι μαζί σε μια παρέα, έπειξαν και τραγουδίσαν στο κέντρο του Κορομπάλα στο Τσαρδάκι τραγούδια που έλεγε ο **Αλέκος**, προς τιμήν του.

Ευχόμαστε να είναι αιώνια η μνήμη του **Αλέκου Ζούκα**.

Προσφορές στην Εκκλησία

◆ Η κ. **Χαρίκλεια Μαλαμίτη-Γεωργιάκη** πρόσφερε 50€ για τις ανάγκες της εκκλησίας, στη μνήμη του αγαπημένου της συζύγου **Χρήστου**.

◆ Η κ. **Σταυρούλα Τσιώλη** πρόσφερε 120€ για τις ανάγκες της εκκλησίας, αντί στεφάνου, στη μνήμη της μητρός της **Ουρανίας**.

◆ Η κ. **Χαρίκλεια Παναγιούλα** πρόσφερε 50€ για τις ανάγκες της εκκλησίας, αντί στεφάνου, στη μνήμη της **Μαρίας Σκαμαγκούλη**.

◆ Η οικ. **Παναγιώτη Φιλίππου** πρόσφερε 50€ για τις ανάγκες της εκκλησίας, στη μνήμη των γονέων των **Βασιλείου και Αγγελικής**.

Πριονός Στέλιος

Επίτροπος Ι.Ν. Κοιμήσεως Θεοτόκου Μεσσηνικόλα

Αυτοί που φεύγουν

Αγαπημένοι συγχωριανοί μου,

Καλημέρα σας.

Θέλω να μοιραστώ μαζί σας την μεγάλη μου θλίψη και πόνο για το χαμό του αγαπημένου συζύγου μου που πέθανε στις 12/4/2012, στο Γενικό Νοσοκομείο Λαρίσης, από αναπνευστικό, όπου νοσηλεύεταν επί ενάμιση μήνα μέσα στην εντατική Μ.Ε.Θ. παρά την ηρωική και απεινωμένη προσπάθεια των Ιατρών, που εκτός από τον όρκο που έδωσαν στον Ισποκράτη ως επιστήμονες, έδωσαν και έναν δεύτερο όρκο στην Ανθρωπιά. Ο άνδρας μου ξεψύχησε μέσα στην αγκαλιά μου.

Τον άνδρα που παρά τις μεγάλες αντιξοότητες δεν με πρόδωσε, που με έδωσε το όνομά του, με έβαλε στο σπίτι του και με έκανε Κυρά. Ήμουν η **Γεωργιάκηνα**. Με τιμή και δόξα. Μοιραζόμαστε τα πάντα. Δεν υπήρχαν αντιπαλότητες. Ο ένας συμπλήρωνε τον άλλον και ο ένας προστάτευε τον άλλον με σθένος. Συνεπώς οι δυο μας από κοινού προστατεύαμε το σπιτικό μας, που μέσα κυριαρχούσε η αγάπη, η εκτίμηση και ο σεβασμός. Μαζί στα πλούτη και στη φτώχεια, μαζί στην υγεία, μαζί και στην αρρώστια, μαζί στην ευτυχία, μαζί και στη δυστυχία. Για τον άνδρα αυτόν ήμουν στην καρδιά του η **Βασιλίσσά** του, όπως και για μένα ήταν και είναι στην καρδιά μου ο **Βασιλιάς** μου. Ο **Τάκης** μου.

Σας ευχαριστώ για την υπομονή σας να διαβάσετε τον καιρό μου.

Σας αγαπώ όλους σας.

Σας χαιρετώ μετά τιμής

Χαρίκλεια Μαλαμίτη-Γεωργιάκη

Του Μανώλη Καζάση
Ιατρού-Καρδιολόγου

Τούτες τις ώρες, τις μέρες, τις νύχτες οι Έλληνες οι λιγότερο φταίχτες περνάμε μια δύσκολη περίοδο. Μια περίοδο όχι πιο δύσκολη από το 1821, την κατοχή, τον εμφύλιο. Όχι πιο δύσκολη από τότε που οι πρόγονοι του **Κεμάλ**, του **Αττίλα** και του **Ερντογάν** μας σούβλιζαν ζωντανούς, καίγαν τις εκκλησίες και τα χωριά μας. Βιάζαν τις κοπέλες μας, έκαναν γενίτσαρους τα βλαστάρια μας. Έβαλαν στόχο την εξαφάνιση του γένους μας. Κι όμως μετά από τετρακόσια χρόνια όταν σηκώσαμε το κεφάλι μας άφησαν κλέφτες γιατί τους βόλεψε μην τυχόν και μάθουν οι ξένοι την αλήθεια.

Και οι κλέφτες γίνανε πολλοί, γενήκαν κλεφτοურιά τιμή τους και καμάρι. Όλοι μαζί κι' αχώριστοι πεθαίνουν στην αράδα. Στο **Ζάλογγο** και στα **Ψαρρά**, στο **Μεσολόγγι** απ' έξω. **Γκισούρηδες** φωνάζανε το αίμα μας ζητούσαν.

Ώποπο το θαύμα έγινε οι Έλληνες γινήκανε μια χούφτα. Σφίξαν στα χέρια τους σπαθιά κνήγησαν τους **Τούρκους**. Οι **Ευρωπαίοι** τρέξανε μαθές να βοηθήσουν όταν η **πλάστιγγα** έγειρε κατά το δικό μας μέρος. Πάντοτε έτσι κάνουμε σαν βλέπουνε τα ζόρια. Θέλουμε πάντα σιγουριά να

Salus populi suprema. Lex esto.

"Η σωτηρία της Πατρίδας είναι ο υπέρτατος νόμος".

Υπέρβαση

βάζουν τα λεφτά τους. Και φέρανε το βασιλιά το γάιδαρο να δέσουν. Στέλνανε χρήματα πολλά στο χέρι να μας έχουν. Κι' εμείς στη φτώχεια ζούσαμε λεύτεροι όπως πρώτα. Υπέρβαση δεν κάναμε; Όλα για την Πατρίδα. Κανάρηδες, Μισούληδες, Κολοκοτρωνάιοι, Διάκοι σταλαγματιές το αίμα τους και εγίνηκε ποτάμι να θέλουν να πατήσουν οι **Γερμανοίταλοι** βρήκαν μπροστά τους τα παιδιά μας όμορφης Πατρίδας, το **Μαραθώνα** σέφετηκαν και τόβαλαν στα πόδια. Και τι σημαία βάλαμε εκεί που ξεψυχούσαν. Υπέρβαση δεν κάναμε; Πόσοι δεν σκοτώθηκαν. Πόσα παιδιά ορφάνεψαν. Πόσοι στην πείνα μπήκαν. Πόσους σκοτώνουν με σκοπό τους άλλους να φοβίσουν. Πόσους μερόνυχτα "γιατροί" περιάματα τολμούσαν πάνω στο δόλιο τους κορμί κι' απάνω τους χτυπούσαν. Υπέρβαση δεν κάναμε; Μια φούχτα **Ελληνάρες** στον κόσμο μήνυμα τρανό στείλαμε με τον **Τσώρτσιλ**. Κι' όμως στη μοιρασιά μας ρίξανε όπως και τώρα κάνουν. Εμείς ούτε μιλήσαμε. Αυτοί μας ξεχωρίζανε **αδέρφια** απ' τα αδέρφια, πατέρα από το γιο του. Σπείραν στη δόλια μας ψυχή μίσος καταραμένο. Μα ελληνική ψυχή τέτοια δεν χωρατεύει. Ξανά μαζί βρεθήκαμε στα σπίατα μας να ποτόμε. Όλα να τα ξεχάσουμε να ξαναγαπηθούμε. Υπέρβαση δεν κάναμε; Τώρα τι θέλουνε αυτοί που τα λεφτά ορίζουν; βρήκανε τρόπους να διαβούν του Έλληνα τα τείχη. Το ίδιο λάθος κάνουνε ίσως και πιο μεγάλο. Γιατί οι Έλληνες φτωχοί μια ζωή θα είναι δεν θα μας ανοίγουνε

από δοτούς δικούς μας, εμείς όλους τους ξέρουμε τους λέμε "**αδελφούς**" μας. Υπέρβαση να κάνουμε και πάλι. Όλοι αδέρφια, κι' όταν το δικό μας βρεθεί εμείς θα σηκωθούμε "**τι αδέρφια**" που μας προδώσαν μόνον εμείς θα βρούμε. Γιατί κανείς δεν νοιάζεται για τούτη την Πατρίδα. Όλοι τη θέλουνε μικρή, ανήμπορη και μόνη. Να μην τους λείπει τίποτα. Ούτε και να θυμώσει. Να βρίξουν να μας φτύνουνε σ' όλης της γης τα μέηη γιατί τους τρώμε τα λεφτά, βόηθεια ζητούμε. Ποτέ τους δεν φαντάστηκαν **χιλιάδες** χρόνια τώρα εμείς τους κατεβάσαμε απ' τις κορφές των δέντρων. Τη γλώσσα μας τους μάθαμε, τα γράμματα, την τέχνη. **Ευρώπη**ς ονοματεπώνυμο τους δώσαμε να έχουν.

Κι όμως ποτέ δεν πάσανε τη ζήλια τους να δείχνουν. Και τώρα πάλι φτάσαμε στη φτώχεια να μας ρίξουν. Υπέρβαση αδέρφια μας αφού τη θέλουν, θάχουν. Γιατί το μάθημα το ξέρουμε αυτοί μας τόχουν μάθει. Μα τώρα είμαστε μαζί μια γροθιά σφιγμένοι. Στην πείνα και στην φτώχεια μας είμαστε μαθημένοι.

Και είπε ο μεγάλος Γάλλος ερευνητής **Alexis Caral: "Οι δύσκολες συνθήκες στη ζωή είναι απαραίτητες να βγει ότι καλύτερο από την προσωπικότητα του ανθρώπου"**. Και ο **Νίκος Καζαντζάκης** έγραψε: "**Ότι δεν συνέβη ποτέ είναι ό,τι δεν ποθήσαμε αρετά**". Αιντε και να συμβεί τώρα ορέ σύντεχνε αυτό που ποθούμε. Η Υπέρβαση. Και την ποθούμε πολλοί.

ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΓΕΓΟΝΟΣ

Αγαπητοί, φίλες και φίλοι Μεσσηνικόλιτες, **ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!**

Σαν σήμερα **Μ. Πέμπτη**, συνετελέσθη το μοναδικό παγκόσμιο γεγονός, που άλλαξε τον ρου της Ιστορίας του αρχαίου κόσμου με την καθιέρωση της νέας χρονολογίας στα: **Προ Χριστού** και **μετά Χριστόν** (π.Χ. και μ.Χ.) γενονότα. Νέα πράγματα: Ημέρες της εβδομάδας: (**Κυριακή, Δευτέρα, Τρίτη, Τετάρτη, Πέμπτη, Παρασκευή** και **Σάββατο**) με το νόμά τους. Ο **ενανθρωπήσας** **μονογενής Υιός του Θεού** και **Σωτήρ** ημών, **Διδάσκαλος** και **Λυτρωτής**, **ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ**, μετά την προδοσία του **Ιούδα** του **Ισκαριώτη**, υπέμεινε το **Σταυρό** και το **Θάνατο**, ως **άνθρωπος**, για τη δική μας σωτηρία και την απαλλαγή από τη δουλεία της αμαρτίας.

Εσταυρώθη από τους **Φαρισαίους** **Αρχιερείς** και **Γραμματείς** ως **κακούργος**, εν τω μέσω δύο ληστών εις τον **Κρανίου τόπον** του **Γολγοθά** στα **Ιεροσόλυμα**, μετά την παράδοση αντί **τριάκοντα αργυρίων**, κατά τα γεγραμμένα των **Προφητών**.

Συλλαβόντες **Αυτόν**, εις τον κήπον της **Γεσημανή**, εν ώρα **προσευχής**, με την προδοτική φράση του **μαθητού Ιούδα**:

"**Χαίρε, Ραββί =Διδάσκαλε και κατέφιλησεν Αυτόν.**" (Μαρκ. ιδ,46).

Αγαπητοί μου, ήρθαμε στη ζωή και υπάρχουμε, όχι γιατί το θελήσαμε ή το αποφασίσαμε εμείς, με την ελεύθερη επιλογή μας. Ούτε διαλέξαμε ο καθένας τους γεννητόρες, τη μητρική γλώσσα και άλλα πολλά συμπαρομαρτούντα. Δεν ήταν δική μας προτίμηση, η γεωγραφική καταγωγή, η Κοινωνία και η Πατρίδα μας. (Τόπος πατέρων και προγόνων).

Δεν εντάξαμε τον εαυτό μας, το σωματότυπό μας ούτε το επίπεδο των διανοητικών δυνατοτήτων, τα ταλέντα που θα επιθυμούσαμε.

Αυτά και πολλά άλλα αγαθά, μας δόθηκαν χάρισμα- δωρεάν από τον "Ένα Θεόν - Πατέρα, παντοκράτορα, τον Ποιητή Ουρανού και Γης, ορατών τε πάντων και αοράτων".

Όλοι έχουμε τη δυνατότητα να συνειδητοποιούμε την διαφορά μας, από τα άλλα υπαρκτά - έμβια, αλλά και το χάρισμα, την επίγνωση να ξεχωρίζουμε την ελευθερία, (όχι ασυδοσία), από την αναγκαιότητα.

Αυτά όλα αποτελούν πόθο και εμπειρική γνώση, για τη πραγμάτωση της αναγνωρισμένης από τη λογική και την

ορθή κρίση, ως δυνατότητα από το ένστικτο μας, δηλ. την εσωτερική σχέση προς την ολότητα.

Χθες **Μ. ΤΕΤΑΡΤΗ**, έλαβα με τα **ΕΛ-ΤΑ** στη **Ν. Φιλαδέλφεια**, μια κασέτα-δίσκο της "**TV KOSMOS**" κανάλι της **Καρδίτσας**, όπου παρουσιάζει συνοπτικά σε ένα μίγρω ο **συνομηλικός φίλος** κος **Χρήστος Μιλτ. Μηλιότης**, συγχωριανός - **Βολιώτης**, δάσκαλος και πτυχιούχος της **Παντείου Σχολής**, τ. **Διευθυντής Α'**, πολιτικός συνταξιούχος.

Γλωσσομαθής, **συγγραφέας** - ποιητής και **λογοτέχνης**, διακεκριμένος **Μεσσηνικόλιτης**, γνωστός από το κοπιώδες έργο ζωής (**70/ετίας**) ιστορία των **Αγράφων** και της ευρύτερης περιοχής **Δυτ. Θεσσαλίας** με τίτλο: "**ΑΓΡΑΦΑ**" Έκδοση **Β' ΚΑΡΔΙΤΣΑ 1997** (Σελ. 354).

Αλλά και την επανέκδοση (λόγω εξαντλήσεως), με την προσθήκη πολλών **άγνωστων νέων στοιχείων** κατόπιν ενδελεχούς ερευνής και επεξεργασίας με νέο όνομα - τίτλο: "**ΑΡΜΑΤΟΛΙΚΑ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΑ ΚΙΝΗΜΑΤΑ ΣΤΑ ΑΓΡΑΦΑ**" **ΚΑΡΔΙΤΣΑ 2009** (Σελ.384)

Ήδη, ο **αξιόπαινος** και **πολυτάλαντος**, **αιθαλής-ενεργητικότητας**, έρχεται να προσθέσει νέα στοιχεία σε ηλεκτρονική μορφή με τη νέα δουλειά του, σχετικά με τις **ευνοϊκές κριτικές ανθρώπων** πολλών, για το έργο του **συνολικά** και την **επίπεδα της αμφιλαφούς γνώσης** του. **Πάμπολλοι** **συμπολίτες**, **άνδρες** του πνεύματος και της πέννας, **κατέγραψαν** αυθορμήτως και δημοσίευσαν **ευμενείς κριτικές** για τον **αξιανάπητο**, **σεμνό** **συγγραφέα** και την **προσωπικότητα** του. Είναι στην **κασέτα- δίσκο**, τα **ονόματα** τους.

Ο **συμπαθής φίλος- αδερφός** από τα χρόνια του **Δημοτικού** **εβίωσε** και **έδρασε** ως **παιδαγωγός** **αθών ψυχών**, **οδηγών** τους **μαθητές** του στη **γνώση** και την **αρετή**, με την **απόκτηση** **ήθους**, **πιστεύουν** ότι "**Πράξις θεωρίας επίβασις**" κατά τον **Θεολόγο Γρηγόριον**. "**Μικρός** το **δέμας**, **ανέδειξε** **εαυτόν**, **μέγα** τον **τε νουν** και την **ψυχήν**". **Ευθύς** ως **χαρακτήρ**, στο **έπακρον** **ανιδιοτελής** κα **ακάματος**, **φίλτιμος**, **σωστός**, **λεβέντης**, **έφερε** σε **πέρας** **περισπούδαστον** **έργον**, με **γη** **συγγραφής** της **ιστορίας** του **Μεσσηνικόλα**, το οποίο **ουδείς** **ετόλμησε** να **επιχειρήσει** στο **παρελθόν**.

Γεννήθηκε "**δια το δίδοναι**" και όχι "**δια το λαμβάνειν**".

Γόνος **πτωχών γονέων**, **έζησε** **πολυτεύτηκε** **τιμίως**. **Αγνός** **πατριώτης** και

ακραφινής Έλληνα, **υπόδειγμα** **καλού** **οικογενειάρχη**, **εφ' όρου** **ζωής**, **όπως**, **διδάχθηκε** και **έμαθε**, **με** **αρχές** και **αξίες**, **τα** **ιδεώδη** του. **Από 25/ετίας**, **γνώστης** της **Σύγχρονης** **Τεχνολογίας**, **κατέχει** τη **χρήση** του **Διαδικτύου-ΙΝΤΕΡΝΕΤ**, με **πρόσβαση** στην **Παγκόσμια** **Γραμματεία**. **Μας** **καταπλήσισε** **εσχάτως**, **με** την **συμπύκνωση** **αποσπασμάτων**, **επιστολών** και **δημοσιευμάτων** στον **ημερήσιο** και **Περιοδικό** **Τύπο**, **ευχαριστών** **πλήθος** **φίλων**, **για** την **καλοπροαίρετη** **Κριτική** τους, **στο** **έργο** του. **Στο** **απλό** και **λιτό** **γλαφυρό** **αφήγημα**, **αιχμαλωτίζει** το **ενδιαφέρον** του **φιλοθεάμονος** **κοινού**.

Αποτελεί ο **δίσκος** του, **μεγάλο** και **πολυσήμαντο** **πολιτιστικό** **γεγονός**, **συνάπτων** το "**ουκ εν τω πολλώ το ευ, αλλ' εν τω εν τω πολύ**". Σε **θαυμάζεις** **ειλικρινά**, ως **ερμηνευτή** και **δάσκαλο** για την **αξιότιμη** **νέα** **προσφορά** σου, **αγαπητέ** **Χρήστο**.

Καταγράφεις στα **τρίσβαθα** της **ψυχής** σου, **αδερφέ** **Χρήστο**, την **αγέρωχη** **φωνή** σου και την **ωραία** **άρθρωση** του **γεροντικού** λόγου. **Μεταφέρει** το **παρελθόν** στο **παρόν**, **ενώνοντας**, τα **κομμάτια** του "**πάζλ**" **ιστορία** **τριάντα** **αιώνων** και **πλέον**.

Θέλω να πιστεύω ότι οι **αρμόδιοι** **φορείς**, **Νομαρχία**, **Δήμοι**, **Δημοτικά Διαμερίσματα** αλλά και **Σύλλογοι** **Καρδιωτών**, **θα** **αναζητήσουν** και **θα** **προβάλλουν** το **δίσκο** σου "**DVD**", ως **κάλεσμα** προς **ενδιαφερόμενους** **επισκέπτες** των **χρωμάτων** των **Αγράφων**, της **Λίμνης** και του **Φράγματος** **Πλαστήρα**. **Από** την **επίσκεψη** αυτή **πολλά** **τα** **ωφέλιμα** **θα** **προκύψουν** για την **περαιτέρω** **ανάπτυξη** της **τουριστικής** **κίνησης** στον **τόπο** μας. **Τέλος** σου **απευθύνω** **θερμό** "**Χαίρε**", "**Εύγε** σου". Είναι **πραγματικά** **άξιος** ο **μισθός** σου.

Σου **εύχομαι** **υγεία**, **ειρήνη** και **χαρά**, **δια** το "**υπόλοιπο**" της **επί** γης **παρουσίας** και **ανάδυο** τον **διάπλο** του **πολυκύμαντο** **πελάγου**, που **όρισε** για τον **καθένα**, ο **πάντων** **Κύριος** και **Θεός** **ημών**. **ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!** Ο **πατήρας** τον **θάνατο**, με το **δικό** **Του** **θάνατο**, **μας** **περιμένει** με **ανοιχτή** **αγκαλιά**, από τον **κόσμο** της **φθοράς** στην **πηγή** της **αφθαρσίας** και της **αθανασίας**. **Αμήν!**

Σε **χαίρετώ** και **αντεύχομαι** **ΚΑΛΟ** **ΠΑΣΧΑ** και **χρόνια** **πολλά**.

Με την αγάπη μου

Χρήστος Γ. Κοτρώτσος

Μεσενικολίτικα

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΕΣΕΝΙΚΟΛΑ ΤΟΥ ΘΩΜΑ ΡΗΓΑ - ΠΟΔΗΜΑΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ και ήδη υπαλλήλου του Δήμου Πλαστήρα

Νέα του χωριού

Από την ιστοσελίδα του χωριού μας www.mesenikolas.gr

Πρωτομαγιά

Με καλοκαιρινό καιρό γιορτάστηκε η πρωτομαγιά στο χωριό μας. Οι επισκέπτες βέβαια, ίσως λόγω της οικονομικής κρίσης, ήταν ελάχιστοι. Η πρόσβαση στην παραλίμνια περιοχή του χωριού ήταν επίσης προβληματική αφού ο δρόμος είχε πολύ μεγάλα προβλήματα πρόσβασης. Έτσι όσοι το επιχείρησαν με επιβατικό ΙΧ επέστρεψαν άπρακτοι στο χωριό, ενώ αρκετοί έψησαν στο λιβάδι του Αη Δημήτρη. Σε κάθε περίπτωση καλή χρονιά σε όλους.

Εκλογές

Με καλό καιρό αλλά με μειωμένη προσέλευση έγιναν οι εκλογές στο χωριό μας. Τα αποτελέσματα έχουν ως εξής:
Ψήφισαν 479
Έγκυρα: 466
Έλαβαν:

ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ	ΨΗΦΟΙ	ΠΟΣΟΣΤΟ
ΚΚΕ	129	27,68%
ΣΥΡΙΖΑ	76	16,31%
ΠΑΣΟΚ	58	12,45%
ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ	56	12,02%
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΑΡΙΣΤΕΡΑ	37	7,93%
ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ	22	4,72%
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΣΥΜΜΑΧΙΑ	20	4,29%
ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΞΑΝΑ	14	3%
ΟΙΚΟΛΟΓΟΙ ΠΡΑΣΙΝΟΙ	10	2,15%
ΛΑΟΣ	8	1,72%
ΔΡΑΣΗ	8	1,72%
ΑΝΤΑΡΣΥΑ	7	1,50%
ΕΝΩΣΗ ΚΕΝΤΡΩΩΝ	4	0,86%
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ	4	0,86%
ΟΧΙ	3	0,64%
ΔΕΝ ΠΑΗΡΩΣ	3	0,64%
ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΕΝΟΤΗΤΑΣ	2	0,43%
ΚΚΕ μλ - ΜΛ ΚΚΕ	2	0,43%
ΕΕΚ ΤΡΟΤΣΚΙΣΤΕΣ	1	0,22%
	1	0,22%

Λουκατζαράιοι

Όσες προσπάθειες έγιναν για να γίνει ο εφετινός χορός των λουκατζαράιων πήγαν στο βρόντο λόγω του παρατεταμένου χειμώνα. Τελικά δόθηκε ριζική λύση και επιλέχθηκε ημερομηνία στην οποία αποκλείεται με απόλυτη βεβαιότητα να χιονίζει. Έτσι το Σάββατο στις 2 Ιουνίου το βράδυ στην πλατεία του χωριού μας θα γίνει τελικά ο χορός για τα λουκατζάρια με ζωντανή μουσική, φαγητό και κρασί. Όλα θα είναι δωρεάν και φυσικά είστε όλοι καλεσμένοι.

ΨΗΦΙΣΜΑ του σωματείου για το περιβάλλον και τον πολιτισμό «ΔΡΥΑΣ»

Έφυγε από κοντά μας ο Άνθρωπος «συνώνυμο» με τη Ζωή! Εραστής του ανείπωτου.
Λάτρης της ομορφιάς, του αρχέγονου, του ακατέργαστου.
Χάσαμε τον **Αλέκο**, που όλοι τόσο πολύ αγαπήσαμε, μα περισσότερο θαναμάσαμε.
Έφυγε, αλλά θα είναι πάντα μέσα στην καρδιά μας.
Για τη «ΔΡΥΑΣ» θα είναι πάντα ένα πρότυπο.
Ο **Αλέκος Ζούκας**, μέλος της Εξελεγκτικής Επιτροπής του Δ.Σ. και ιδρυτικό μέλος του Σωματείου «ΔΡΥΑΣ», υπήρξε πάντα ο ακούρατος σύμβουλος και συνεργάτης στον τομέα του Πολιτισμού και της Ιστορίας. Έγραφε τα ιστορικά θέματα στο έντυπο «Φύση 2000» έκδοση «δραμα».
Το Δ.Σ. του Σωματείου «ΔΡΥΑΣ» στην είδηση του θανάτου του, αποφάσισε:
• Να εκφράσει τα ειλικρινή συλλυπητήρια στην οικογένειά του.
• Να δηλώσει δημόσια ότι το σωματείο θα συνεχίσει τους αγώνες που μαζί ξεκινήσαμε.
• Να προσφέρει, αντί για στεφάνι, χρήματα στο Σύλλογο Γονέων και Κηδεμόνων Αυτιστικών Παιδιών Λάρισας.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΝΕΒΡΟΠΟΛΗΣ ΜΑΪΟΥ 2012

1. ΚΟΥΤΣΙΚΑ ΡΟΥΛΑ	ΒΥΡΩΝΑΣ	20€
2. ΖΟΥΚΑΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ	ΡΙΖΟΥΠΟΛΗ	20€
3. ΜΗΛΙΤΣΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	ΚΑΡΔΙΤΣΑ	20€
4. ΜΠΑΛΑΦΑ-ΜΙΧΕΛΑΚΗ ΒΑΣΩ	ΖΩΓΡΑΦΟΥ	20€
5. ΑΝΤΩΝΟΥΛΑΣ ΚΩΝ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ	ΜΕΣΕΝΙΚΟΛΑΣ	10€
6. ΑΝΤΩΝΟΥΛΑΣ Γ. ΚΩΝ/ΝΟΣ	ΚΑΡΔΙΤΣΑ	10€
7. ΠΑΝΝΟΥΣΑ-ΜΗΑΡΙΠΗ ΚΩΝ/ΝΑ	ΚΑΡΔΙΤΣΑ	10€
8. ΚΡΑΝΙΑ ΟΛΓΑ	ΚΑΛΙΘΕΑ	20€
9. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ-ΖΩΗ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ	ΑΜΦΙΛΟΧΙΑ	50€

ΘΛΙΒΕΡΟ ΚΑΤΑΝΤΗΜΑ

Γράφει ο Χρήστος Μηλίτσας

Από πολύ καιρό όπου και αν βρισκόμουν, στο δρόμο, σε πλατεία, στο καφενείο στην αγορά παντού άκουγα την ίδια κουβέντα. «*δεν θα βάλουν ένα πολιτικό κλέφτη στη φυλακή*». Και να που έγινε έστω και αργά η ανεξάρτητη δικαιοσύνη έκανε το καθήκον της. Ένας πρώην υπουργός που για χρόνια δέσποζε στην πολιτική ζωή της χώρας μας, σήμερα για τις δολοπλοκίες και τις κλεψίες του βρισκείται στη φυλακή. Όμως και πάλι πολλοί διερωτώνται να είναι μόνος του η υπάχρουν και άλλοι που πρέπει να δώσουν λόγο των πράξεων τους και να καθίσουν κι αυτοί στο σκαμνί. Αρκετοί είναι αυτοί που μπαίνουν φτωχαδάκια στη βουλή που κλέβουν και πλουτίζουν με τους κόπους και τον ιδρώτα του δυστυχημένου Ελληνικού λαού και φεύγουν όχι μόνο αρκετά πλούσιοι, αλλά μαχαρσιγάδες. Γνωρίζετε κανέναν πολιτικό που να μίσησε το χρήμα και να έφυγε από τη Βουλή αλώβητος με καθαρά χέρια, με δόξα και τιμή; Ο Πριηνέας ένας μεγάλος σοφός της αρχαιότητας έλεγε: «*Δεν τον αγαθόν άντρα παύμενο της αρχής, μη πλουσιότερον αλλά ενδοξότερον γενόμενα*». Που θα πει: Ο κάθε κρατικός υπάλληλος όταν συνταξιοδοτείται πρέπει να φεύγει από την υπηρεσία του καθαρός με το κεφάλι ψηλά γεμάτος τιμή και δόξα. Ποιος όμως από τους κατά κύριο λόγο βουλευτές το έχει κάνει αυτό μέχρι σήμερα. Εγώ προσωπικά γνωρίζω μόνον έναν και μοναχό και το τονίζω με στεντόρεια τη φωνή. Αυτός είναι ο μεγάλος Αργαφιώτης Θεσσαλός στρατηγός, **Νικόλαος Πλαστήρας**, ο θρυλικός Μάγιστρος Καβαλάρης, που αγωνίστηκε σκληρά και πρόσφερε μεγάλες υπηρεσίες στη Πατρίδα και έφυγε πάμφτωχος από τη ζωή. Στο Μικρασιατικό πόλεμο, το 5/42 Σύνταγμα του Πλαστή-

Ο Νικόλαος Πλαστήρας, ο έντιμος πολιτικός, ένα φωτεινό παράδειγμα χρηστής διακυβέρνησης και ανιδιοτέλειας.

ρα, είχε γίνει το φόβητρο των Τούρκων, που το ονόμαζαν σαϊτάν ασκέρ. Προσπάτησε τους πρόσφυγες που από τότε τόσο αγαπήθηκε από αυτούς, που τον αποκαλούσαν «*Άγιο της προσφυγιάς*» και ορκίζονται ακόμη και σήμερα στο όνομα του. Ήταν ο σοφιστής των. Τους έδωσε στέγη και το 1923 τους παραχώρησε και κτήματα τα οποία αφαίρεσε από τους μεγαλοκτηματίες τοφιλάδες. Η τιμωριά του η ευθύεια του για τα Δημόσια πράγματα, ήταν απαράμιλλη. Όταν τον ανάγκασε ο Πάγκαλος να φύγει, γιατί δεν μπορούσε να ησυχάσει αν έμεινε στην Ελλάδα, τη στιγμή που επιβιβάστηκε σε αντιτορπιλικό στον Πειραιά για να φύγει, ο Υπασπιστής του Πάγκαλου, Πανσανίας Κατσώτας τον έφερε το διαβατήριο και 10.000 χιλ. γαλλικά φράγκα, ο Πλαστήρας αγανακτισμένος και αποθνήσκοντας τα χρήματα του είπε: «*Πάρτα πίσω, κανέναν δεν έχει δικαίωμα να αγγίξει το Δημόσιο χρήμα*». Έτσι ο Πλαστήρας βρέθηκε εξόριστος στη Νίκαια της Γαλλίας, όπου παρέμεινε μέχρι το τέλος της Κατοχής. Στο διάστημα αυτό με τον

επάρτο εμφύλιο, ολόκληρη η Ελλάδα είχε μεταβληθεί σε στάχτη και αποκαΐδια. Ανήμπορη η Κυβέρνηση του Γεωργίου Παπανδρέου να επιβάλει την τάξη, ύστερα από τα Δεκεμβριανά, όταν πλέον έφτασε το μαχαίρι στο κόκαλο, όλοι θυμήθηκαν τον Πλαστήρα, τον μεγάλο αυτό πατριώτη. Να ξαναρθεί ο Πλαστήρας να σώσει την κατάσταση. Σ' αυτό ήταν όλα τα κόμματα σύμφωνα. Ο κίνδυνος που διαγράφονταν απειλητικός, ήταν εκείνος που τους ανάγκασε να ζητήσουν και πάλι την προσφορά των υπηρεσιών του. **Μονάχα ο Πλαστήρας μπορεί να μας σώσει** Να τον φέρουμε το συντομότερο, είπαν, και αποφάσισαν από κοινού, να στείλουν αντιπρόσωπο και να τον ζητήσουν. Έστειλαν τον Συνταγματάρχη Παπαμαντέλο, υπασπιστή του στο Σύνταγμα Ευζώνων, εφοδιασμένο με ειδικό έγγραφο και ειδικό αεροπλάνο στη Μασσαλία. Στις 13 του Δεκεμβρίου του 1944, ο Πλαστήρας ξαναρχεται στην Ελλάδα και αποβιβάζεται στην Αθήνα, ύστερα από 12χρονη εξορία. Αναλαμβάνει την Προϋπουργία μέχρι στις 7 του Απριλίου του 1945. Έπειτα παραίτηθηκε, γιατί δεν υπέκρινε στις αξιώσεις των Λήπερ και Μακ-Μιλαν να υπηρετήσει ξένα συμφέροντα. Σε συνεργασία με το Φιλελεύθερο κόμμα ο Πλαστήρας σηματοποιεί Κυβέρνηση και ορκίστηκε προϋπουργός την 25ην Νοεμβρίου του 1951. Τότε επιχείρησε να συμφιλιώσει τους Έλληνες και οραματίστηκε την δημοκρατία της Λίμνης πλαστήρα το στολίδι της Δυτικής Θεσσαλίας. Παρέμεινε στην αρχή μέχρι τον Οκτώβριο του 1952. Στις εκλογές του Νοεμβρίου του 1952 το κόμμα του έχασε και αυτό ήταν το τέλος της πολιτικής του σταδιοδρομίας. Αφού έδωσε ότι είχε και δεν είχε για την πατρίδα,

πέθανε από την καρδιά του στις 25 Ιουλίου του 1953 και ο θάνατος του σκόρπισε θλίψη στο πανελλήνιο. Υπήρξε ένας υπέρροχος άνθρωπος, ένας μεγάλος και φλογερός πατριώτης, αγνός, ειλικρινής, γενναίος και ανιδιοτελής, υπόδειγμα πατριωτισμού, τιμότητας, αρετής, ανιδιοτελούς προσφοράς και απλόχερης ανθρωπιάς. Υπήρξε το μοναδικό παράδειγμα πολιτικού και στρατιωτικού που δεν απόκτησε περιουσία και αρνήθηκε να βολέψει σε θέση του άνεργου αδελφού του. Σε όλη τη ζωή του δεν απέκτησε δικό του σπίτι. Σε ξενοδοχεία και εννοιασμένα δωμάτια πέρασε τη ζωή του, και όταν κάποτε ο στενός του φίλος Γιάννης Μοιάτσος πήρε την πρωτοβουλία να τον εξασφαλίσει διηγή του στέγη και του πήρε ένα χαρτί από τη τράπεζα να το υπογράψει για να πάρει το δάνειο, ο Πλαστήρας έσκαψε το χαρτί και του είπε: «*Άντε ρε Γιάννη με τι μούτρα θα βρω στο δρόμο αν μαθευτεί πως εγώ ο συνταξιούχος πήρα δάνειο για σπίτι*». Ήταν ο μοναδικός Προϋπουργός που δεν αγάπησε το χρήμα και τα μεγάλα και πέθανε φτωχός. Το μισό του αθόρυβα και διακριτικά τον μοίραζε στη φτωχολογιά. Πριν πεθάνει τον επισκέφτηκε ο Γιατρός Μητάκος από το Μεσενικόλα. Ο Πλαστήρας τον έδωσε το ρολόι που φορούσε και του είπε: «*Πάρτο Λάμπρο για την επίσκεψη που μου έκανες γιατί δεν έχω χρήματα να σε δώσω*». Αυτός ήταν ο Νικόλαος Πλαστήρας, ο θρυλικός Μάγιστρος-Καβαλάρης. Ο Καρά Σαϊτάν, ο μαύρος διάβολος, όπως τον έλεγαν οι Τούρκοι. Το καύχημα της περιουσίας μας, μια προσοπιζότητα που καθόρισε την ιστορική πορεία της χώρας μας το πρώτο μισό του 20ου αιώνα. Θα βρεθούν πολιτικοί να περπατήσουν στα χνάρια του; Σα δύσκολο μου φαίνεται.

Από την ανατολική σοφία

Αν σφαλίσεις την πόρτα σου για να κλείσεις έξω την κάθε πλάνη, θα αφήσεις έξω και την αλήθεια.
Ραμπιντρανάθ Ταγκόρ, Ινδία

Πολλά από τα δόγματα μοιάζουν με τζαμόφουλα. Βλέπουμε την αλήθεια μέσα από αυτά, αλλά και μας χωρίζουν από την αλήθεια.
Καζιλ Τζιμπράν, Λίβανος

Το στολίδι του ανθρώπου είναι η σοφία. Το στολίδι της σοφίας είναι η ηρεμία. Το στολίδι της ηρεμίας είναι η ανδρεία. Το στολίδι της ανδρείας είναι η πραότητα.
Ανατολική ρήση

«12 Απριλίου 1947»

από σελ.1

Συνέβη ένα «ατυχές» περιστατικό. Ο λοχαγός του Δημοκρατικού στρατού σκότωσε, ίσως κατά λάθος τον ταγματάρχη του Κυβερνητικού στρατού. Αυτό το γεγονός αμαύρωσε την πρόσκαιρη αδελφότητα και την αναχώρη των απλών μαχητών. Στάθηκε μοιραίο γι' αυτούς που επέζησαν της συμφυράς και συνελήφθησαν ως αιχμάλωτοι από τις κυβερνητικές δυνάμεις. Την άλλη μέρα, το πρωί 13 Απριλίου, μέρα Πάσχα οι μαχητές του Δημοκρατικού στρατού έφυγαν από τα αντίσκηνα των στρατιωτών, πολλοί που αποκαρτετιόντουσαν κατά τρόπο συγκατακτι, άλλοι όμως έμειναν εκεί επάνω στις βουνοκορφές, 150 τον αριθμό, για να ερευνηθούν οι ψυχές τους, τους τόπους αυτής της συμφυράς, ενώ ένα άλλο μέρος από μαχητές οδηγήθηκαν στη Λαμία, πέρασαν στρατοδικείο και δέκα εκτελέστηκαν στις 9-5-1947.

Σ' αυτή την εμφύλια συμφυρά ήταν παρόντες και μερικοί Μεσενικολίτες. Είχαν επιταχθεί από το χωριό μας τριάντα περίπου ζώα μαζί με τους ιδιοκτήτες τους από τα αρμόδια κρατικά όργανα, για να μεταφέρουν πολεμοφόδια από τα άσπρα λιθάρια πάνω στη «*Νιάλα*». Στις 12-4-1947 τα ζώα των συγχωριανών μας μαζί με τους ιδιοκτήτες-αγωνιάτες έφτασαν στον προορισμό τους. Ξεφόρτωσαν τα πολεμοφόδια και στη συνέχεια άλλοι από αυτούς πέρασαν στις σπηλιές των στρατιωτών κι απέφυγαν το ξεπάγιασμα εκείνης της νύχτας, ενώ άλλοι κατέβηκαν πιο κάτω από τις γυμνές βουνοκορφές, μέσα στα έλατα, όπου οι καιρικές συνθήκες ήταν πιο ήπιες. Θύμα εκείνης της πρωτοφανούς κακοκαιρίας ήταν και ο

παππούς μου Κων/νος Ποδηματάς, πατέρας της αείμνηστης μητέρας μου Ανδριάνας Ποδηματά-Τσαγανού, ο οποίος ήταν τότε περίπου 75 χρόνων κι είχε επιταχθεί να μεταφέρει με τα δυο μουλάρια του πολεμοφόδια στον ανχένα της Νιάλας. Αγωνιάτης και αυτός μόλις ξεφόρτωσε κατέβηκε αμέσως από τον ανχένα και μέσα στα έλατα πέρασε το βράδυ εκείνο, ακουμπώντας την πλάτη του στον κορμό ενός έλατου, ζεσταίνοντάς με κι από τα χνώτα των δυο ζώων του κι επέζησε. Όταν ξημέρωσε τον βρήκαν κάποιοι συγχωριανοί του, που πέρασαν τη νύχτα τους στις σπηλιές των στρατιωτών. Τον πήραν μαζί τους και τον μετέφεραν καβάλα σ' ένα μουλάρι τυλιγμένο μέσα σε μια κουβέρτα στο σπίτι της παντρεμένης κόρης του Ελένης Αντωνίου στον Μπελοκομήτη, όπου και μετά από μέρες συνήλθε. Τα συμβάντα τα γνωρίζω από διηγήσεις της μητέρας μου αλλά και από όσα γράφει ο εξάδελφός μου Αντώνης Αντωνίου, σχολικός σύμβουλος της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης, στο βιβλίο του «*Ένα παιδί θυμάται*».

Άλλος Μεσενικολίτης τότε στρατιώτης του Δημοκρατικού στρατού (αντάρτης) ο Σ.Π. στενός συγγενής μου, στάλθηκε από τους ανώτερους του για να παρακολουθήσει το στρατόπεδο και τις κινήσεις του εθνικού στρατού στον ανχένα της Νιάλας. Κι αυτός γλίτωσε το ξεπάγιασμα, εκείνο το βράδυ έχοντας μόνο μια κουβέρτα, την οποία έριξε μαζί με το σύντροφό του, πάνω σε πυκνά φύλλα και χώθηκαν μέσα, έχοντας από πάνω τους πυκνό χιόνι. Το πρωί, αφού γλίτωσαν, απομακρύνθηκαν από την περιοχή. Κάποιος

ΠΩΛΕΙΤΑΙ

Πέτρινη παλαιά οικία στον Μεσενικόλα, σε συμφέρουσα τιμή.

Πληροφορίες:
Τηλ. 210 5323865 και 6940 869551

τέτοια ήταν και η τύχη κι άλλων Μεσενικολιτών, που βρέθηκαν τη βραδιά εκείνη εκεί πάνω. Την εμφύλια αυτή διαμάχη οικιαγραφεί πολύ πετυχημένα ο Ν. Καζαντζάκης στο έργο του «*Αδελφοφάδες*» γράφοντας:
- *Ποιος σε λάβωσε;*
- *Κάποιος κομμουνιστής, γιατί είμαι χριστιανός.*
- *Εσένα;*
- *Εμένα κάποιος χριστιανός γιατί είμαι κομμουνιστής*
- *Αλήθεια!*
- *Πόσο βαριές είναι οι λαβωματιές που δίνουν τα αδέρφια!!!*
- *Πες όμως στους άλλους πως ζούμε ακόμα...*
Παλεύουμε από πάνω με το θεό και από κάτω με τους δαίμονες. Αυτοί είναι οι δυο μυλόπετες μας, που μας αλέθουν.
Αυτά να τους πες.....
Όλα αυτά που γράφει ο Ν. Καζαντζάκης δεν είναι τίποτα άλλο παρά μια κραυγή για ελευθερία, για ειρήνη, για δικαιοσύνη, για αξιοπρέπεια των ανθρώπων, των Ελλήνων για το παρόν και το μέλλον.

Βιβλιογραφία

- 1) *Εγκυκλοπαιδικό Λεξικό «Κόσμος»*
- 2) *Οψεις της Ιστορίας και Τοπική Αντοδοίκηση Νομού Καρδίτσας από την Τοπική Ένωση Δήμων και Κοινοτήτων Νομού Καρδίτσας*
- 3) *Ν. Καζαντζάκης «Αδελφοφάδες»*
- 4) *Αντώνης Αντωνίου «Ένα παιδί θυμάται»*